

[Glistrup]

tiske linje, som har gået igennem de 19 år. Derfor er der ikke nogen som helst grund til at rette hårde ord mod venstre i anledning af det, venstre foretog sig.

Derimod er der grund til at rette hårde ord mod venstres leder, i anledning af at han forurenede valgkampen med at give positivt urigtige oplysninger om det, som er alternativet, det, som er redningsplanen for Danmark, det, som fremskridtspartiet har fremsat.

Udenrigsminister Henning Christophersen hævder, at Z-planen går ud på, at 110.000-115.000 offentligt ansatte skal afskediges inden for et kvartal. Det er urigtigt. Antallet af offentlige stillinger skal nedsættes med det nævnte antal over to år, men det sker i alt væsentligt ved naturlig afgang. Den naturlige afgang vil inden for disse to år ligge i størrelsesordenen 160.000, og dem, der ønsker at blive omskolet, har vi på vores finansbudget afsat 1 mia kr. til.

Udenrigsministeren hævdede videre – da man efter valgets udskrivelse gav ham og hans regeringspartner adgang til at få en ekstra halv times udsendelse for sig selv i radioen fredag eftermiddag – at forholdet var det, at fremskridtspartiet vil nedskære statens budget til det halve. Det er forkert. Vi vil i 1980 nedsætte de samlede offentlige budgetter til 80 pct. af det nuværende. Vi vil skære overflødhedsgevæksterne af. Andet og mere er der ikke tale om.

Endelig hævdede udenrigsministeren, at vi ville gå ind for, at den sociale sikkerhed i Danmark skulle forringes. Det er også forkert. Redningsplanen for Danmark, fremsat af fremskridtspartiet, er den eneste vej, hvorved vi kan føre en anstændig, værdig og forsvarelig socialpolitik i dette land. Vi kan ikke, hvis vi fortsætter ad låne- og underskuds- og pantsætningsvejen, føre en anstændig socialpolitik.

Det er i og for sig det eneste, der overhovedet er kommet frem af forsøg på at lave saglig kritik, udenrigsministerens opvisning her i radioen fredag eftermiddag. Ellers har man forsøgt at køre på noget, der jo under alle omstændigheder må være aldeles ligegyldigt og underordnet, som at man har opdigtet nogle personlige uoverensstemmelser inden for fremskridtspartiet. Nu eksisterer de ikke, men selv om der havde været nogle problemer af den art, så ville det da være

aldeles afsindigt i Danmarks katastrofesituation at knytte nogen som helst interesse til den slags spørgsmål. Det afgørende er: hvilken politik fremlægges, hvordan får vi løst landets problemer? Fremskridtspartiets folkegruppe har enstemmigt vedtaget 12 punkts redningsplanen for Danmark. Den er enstemmigt bakket op af fremskridtspartiets landsmøde, og den giver, udpenslet i tal, som er forelagt for dette folketing, og i lovforslag, udmøntet i paragraffer, den fuldstændig præcise løsning, sådan at man faktisk den 24. oktober uden yderligere forberedelsestid kunne begynde at gennemføre den led for led. Derfor er situationen den, at vi som det største oppositionsparti i allerhøjeste grad har levet op til det ansvar, et oppositionsparti har. Ordet ansvar og ansvarlighed har mening i forbindelse med fremskridtspartiet, mens det er helt oplagt, at de, der har kørt Danmark i sæk, og som fortsætter med desuagtet at ville sidde ved Danmarks ledelse, ikke kan fortjene at blive betegnet med ord af den karakter.

Når vi skal til at klare Danmarks problemer, så er et af de meget, meget vigtige områder, som vi meget, meget hurtigt skal have fat i, at pensionisterne ikke skal fryse til vinter, blot fordi sankthansforliget mellem socialdemokratiet og venstre har fordyret opvarmningen så kolossalt. Derfor kan man ikke længere i det nye folketing blive ved med at nedstemme og nedkule fremskridtspartiets forslag om en forbedret folkepension. Vort forslag om en folkepension på 3.000 kr. om måneden, 6.000 kr. for et ægtepar, er noget af det, som er det aller-, allervigtigste for det nye folketing at se at få gennemført. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt, at fordi man ødsler midler væk over udenrigsministeriets, over kulturministeriets, over administrationsdepartementets konti, så har man ikke haft penge nok til at sørge ordentligt for vore pensionister i dette land. Her er en af de meget, meget vigtige opgaver, som det nye folketing som noget af det aller-, allerførste skal i gang med. Man skal ikke sløse med, som man har gjort det i de forløbne seks samlinger, bare at dysse fremskridtspartiets forslag ned. Nu skal det gennemføres. Nu skal vi have en forbedret folkepension.

En anden ting, som er vigtig, er, at vi ikke mere forskrækker de danske arbejdspladser med, at vi siger: nu kan I blive undermineret